

Ellen G. Whiteová o slyšení Božího hlasu

Obsah

1. Předmluva.....	2
2. Boží hlas je nástrojem pro vedení a růst církve.....	2
Boží hlas vybízí k evangelizačnímu úsilí.....	2
Misionáři musejí být ochotni naslouchat Božímu hlasu.....	2
Pracovníci církevních institucí by měli trvale růst v Kristu.....	2
Ochota naslouchat hlasu Ducha je nutná pro oživení církve.....	3
Neposlušnost vůči Božímu hlasu přináší důsledky.....	3
3. Bůh touží po osobním společenství s každým.....	4
Bůh touží přebývat v nás.....	4
Bůh chce, abychom zůstávali v něm.....	4
Večeřet s Ježíšem znamená mít hluboký pokoj.....	4
Lidé hledající společenství s Bohem jsou zváni k odpočinutí.....	4
4. Bůh promlouvá různými způsoby.....	5
Tři způsoby zjevování Boží vůle.....	5
Slyšení Božího hlasu slouží k hlubšímu poznání.....	5
Písmo Svaté je hlas Boží.....	5
Bůh promlouvá i hlasem povinnosti (svědomí).....	6
Duch Boží promlouvá skrze svědomí.....	7
Hlas Ducha může mít formu vnuknutí.....	7
Bůh promlouvá skrze lidské prostředníky.....	7
EGW vnímala Boží hlas i ve viděních.....	8
Boží vůli pro sebe můžeme rozpoznat nasloucháním jeho hlasu.....	8
5. Předpoklady pro slyšení Božího hlasu.....	8
Vnímání Božího hlasu úzce souvisí s odevzdáním.....	8
Každý má příležitost slyšet hlas pravého Pastýře.....	9
Bůh promlouvá k hledajícím a pokorným.....	10
Součástí skutečného pokání je naslouchání Božímu hlasu.....	10
Bůh spolupracuje s těmi, kteří mu naslouchají.....	10
Bůh nás chce vyučovat – my musíme naslouchat.....	10
Modlitba jako skutečný rozhovor s Bohem.....	10
Naslouchání hlasu Pastýře musí být doprovázeno poslušností.....	11
Dar slyšení hlasu Ducha zavazuje k odpovědnosti.....	11
Neustálé společenství s Bohem nás bude uschopňovat ke službě.....	11
Bůh působí skrze poslušné bez ohledu na úroveň jejich vzdělání.....	11
6. K čemu slouží slyšení Božího hlasu?.....	12
Svou proměnu k Božímu obrazu umožníme jen svým celým odevzdáním.....	12
Příprava na Kristův příchod probíhá, je třeba naslouchat hlasu Ducha.....	12
Kristovým věrným následovníkům nic nehrozí navzdory nebezpečí.....	12
Kristův hlas ukáže naslouchajícím správnou cestu.....	13

1. Předmluva

Téma slyšení Božího hlasu se v dnešní době může zdát do určité míry nové, nicméně pro duchovně naladěné jedince v celé křesťanské historii to není nic neobvyklého. Je jisté, že darem slyšení Božího hlasu byli obdarováváni z Boží milosti jedinci z rozličných církevních denominací bez ohledu na svou „(ne)dokonalost“. Nutným předpokladem pro obdržení tohoto daru je pouze ochota odevzdat své „já“ a přijmout Boží svrchovanou vůli ve svém životě. Bůh pak dává tento svůj dar v čase a formě podle vlastního uvážení.

Tato kompilace citátů z děl Ellen G. Whiteové byla sestavena jako informativní materiál dokládající, že slyšení Božího hlasu v jeho specifické formě, zejména při modlitbě, je jedním z kanálů, kterými Bůh komunikuje se svými ovečkami (dalšími kanály je podle Ellen Whiteové Písmo a Boží prozřetelnost). Jde o dar, projev Boží milosti, který je nám zaslíben. Dar slyšení Božího hlasu je připravený pro každého pokorného a upřímně hledajícího křesťana a je obzvláště důležitý v rámci přípravy na poslední dobu před druhým příchodem Ježíše Krista. Je zaslíben církvi laodicejské, jež charakterizuje naši současnou dobu. (Zj 3,20) V posledních letech před Ježíšovým druhým příchodem je předpovězena vyšší úroveň zla ve světě, a proto bude nutné mít (z milosti Boží) vybudovanou schopnost rozlišovat Boží hlas od hlasu nepřítele nebo svého já. Necht' je tedy tento materiál povzbuzením pro všechny ty, kteří touží hledat Boží tvář. (Ž 27,8)

Výčet citátů není úplný, nicméně pro uvedený účel ho lze považovat za dostatečný. V každém případě je i k těmto citátům nutno přistupovat s modlitbou a prosbou o moudrost Ducha. Necht' se každý čtenář nechá Bohem vést.

2. Boží hlas je nástrojem pro vedení a růst církve

Boží hlas vybízí k evangelizačnímu úsilí

Příprava na nové příležitosti k evangelizaci. Zdá se mi, že ve dne v noci slyším ten hlas: „Vyjděte, zaberte nové území, vstupte na nové území se stanem a hlásejte poslední varovné poselství světu. Není času nazbyt. Všude, kam přijdete, zanechte můj památník. Můj Duch půjde před vámi a sláva Páně bude vaší odměnou.“ - Ev 61 (1946)

Misionáři musejí být ochotni naslouchat Božímu hlasu

Etiopský dvořan je představitelem velké skupiny lidí, kteří musí být vyučeni takovými misionáři, jako byl Filip – misionáři, kteří **zaslechnou Boží hlas** a půjdou tam, kam je Bůh posílá. Mnozí lidé čtou Písmo, ale nechápou jeho pravý význam. Na celém světě jsou muži i ženy, kteří toužebně vzhlížejí k nebi. Modlitby, slzy a otázky lidí, kteří touží po poznání, milosti a Duchu svatém, stoupají vzhůru. Mnozí stojí na prahu Božího království a čekají jen na to, až do něj budou uvedeni. - AA 109 (1911)

Pracovníci církevních institucí by měli trvale růst v Kristu

Občas jsem pocítovala, že Duch Páně mě vybízí, abych vydávala našim bratřím svědectví, že pro práci v různých našich ústavech a četných jiných oblastech našeho díla je zapotřebí získávat ty nejnadanější lidi. Ti, kdo pro toto dílo pracují, musí být vzdělaní lidé, které může Bůh učit a které může pocítit moudrostí a chápáním tak, jako to učinil Danielovi. Musí to být lidé myslící, lidé, kteří nesou Boží znamení, kteří neustále zdokonalují svou svatost, mravní důstojnost i kvalitu své práce. Půjde-li o lidi, kteří neustále rostou, mají rozumnou mysl a posvěcenou chápavost, **poslouchají-li Boží hlas** a snaží se zachytit každý paprsek světla z nebes – pak půjdou jako slunce po dráze, která se neodchyluje, porostou v moudrosti a budou Bohu milí. 2SM 190 (1958)

Ochota naslouchat hlasu Ducha je nutná pro oživení církve

Duch svatý je nám dán, aby nám připomínal slova a činy Krista, jež se uskutečnila ke spáse duše. Pokud bychom tohoto Ducha uznávali a oceňovali, náš duchovní život by se rozrostl stonásobně. Ovšem mnozí se raději rozhodnou si Kristova slova nepřipomínat. Raději se snaží zapomenout ono dobré vnuknutí do duše i srdce. Nechtějí své cesty podřídit vůli Boží. Bůh je snáší dlouho a jeho Duch je neustále zaměstnán ve snaze připomínat jim věci duchovní, aby životně důležité záležitosti našly místo v jejich srdcích. Duch bere z věcí Božích a představuje je naší duši. Naše duše má neustále možnost krátce zahlédnout Boha. **Budou-li lidi naslouchat hlasu Božímu, budou tato duchovní vnuknutí stále častější a budou se šířit z jednoho na druhého, až jako kvas prostoupí celou církví.** Boží přítomnost se bude vznášet nad lidmi a výsledkem bude oživení a obrácení mnohých duší. Lidé budou tíhnout a využívat své schopnosti na straně pravdy. Bůh v nich bude působit, aby chtěli a činili podle vůle jeho, zlomí světské prokletí a zcela zaujme myšlenky záležitostmi věčnosti. ST 20.1.1898

Neposlušnost vůči Božímu hlasu přináší důsledky

Když člověk hřeší proti svatému a milostivému Bohu, nemůže učinit nic ušlechtilějšího, než činit upřímné pokání a v slzách a hořkosti duše vyznat své bludy. To od něho Bůh vyžaduje; přijímá jen zlomené srdce a kajícího ducha. Avšak král Joakím a jeho knížata ve své domýšlivosti a pýše odmítli Boží pozvání k obrácení. Nedbali tohoto varování a nečinili pokání. Tato milostivá příležitost byla pro ně poslední příležitostí. Bůh prohlásil, že **jestliže neuposlechnou jeho hlasu, postihne je strašný trest.** Nechtěli jej vyslechnout, a tak Bůh vynesl svůj konečný soud nad Izraelem a jeho hněv stihne zvláště muže, který se tak pyšně pozvedl proti Všemohoucímu. - 4T 178 (1876-1881)

Farizeové, k nimž se Ježíš s varováním obrátil, sami nevěřili obviněním, která proti němu vznesli. Všichni tito hodnostáři cítili, že je ke Spasiteli něco přitahuje. **Slyšeli ve svém srdci hlas Ducha, který jej onačoval za Pomazaného Izraele a vybízel je, aby se stali jeho učedníky.** Ve světle jeho přítomnosti si uvědomili vlastní hříšnost a zatoužili po spravedlnosti, které sami nemohli dosáhnout. Ale když už Ježíše jednou zavrhli, bylo by pro ně nadmíru ponižující uzнат jej jako Mesiáše. Byli příliš pyšní na to, aby přiznali svůj omyl. Dali se cestou nevěry. Zoufale se snažili zpochybnit Spasitelovo učení, jen aby nemuseli uzнат pravdu. Důkazy jeho moci a milosrdenství je dráždily. Nemohli mu zabránit v činění zázraků, nemohli umlčet jeho učení. Ze všech sil se však snažili zkreslovat jeho povahu a překrucovat jeho slova. **Boží Duch je stále ještě přesvědčoval a oni museli vyvinout značné úsilí na to, aby odolali jeho moci.** Stavěli se proti nejmocnější síle, která může na lidské srdce působit. Nechtěli se jí poddat. DA 322 (1898)

Církev dostávala napomenutí za napomenutím. Povinnosti a nebezpečí Božího lidu byly jasně zjeveny. Svět však byl pro ně příliš přitažlivý. **Zvyky, způsoby a mravy, které odváděly duše od Boha, získávaly po celá léta půdu vzdor napomenutím a prosbám Ducha svatého, až se jim [lidem] nakonec jejich cesty zalíbily a hlas Ducha byl slyšet jen zřídka.** Nikdo nemůže říct, kam až může v hříchu zajít, když sám povoluje moci toho velikého svůdce. Satan vstoupil do Jidáše Iškariotského a dovedl jej ke zradě Pána. Satan svedl Ananiáše a Zafiru, aby klamali Ducha svatého. Ti, kdož nejsou cele posvěceni Bohu, mohou být svedeni konat satanovo dílo, a přitom si mohou namlouvat, že slouží Kristu. 5T 103 (1882-1889)

„Dostalo se mu dočasného požehnání, ovšem marnivost a láska k předvádění se nakonec pohltily to, co mělo sloužit k ukládání pokladu v nebesích. Sobectví vždy roste tím více, čím častěji se mu člověk oddává, takže on si nakonec přestal vážit daru Kristovy milosti. Jeho úsilí zavděčit se lehkovážným lidem kolem něj pohltilo svěšené hřivny a on se pomalu vrátil ke svým vlastním hříšným zvykostem. Odloučil se od Boha a **když slyšel hlas Ducha svatého volající ho k pokání, tohoto hlasu si nevážil:** stavěl se k němu nejprve s nedbalostí, pak s odporem, následně s pohrdáním a nakonec odmítal mít cokoli do činění s varovným poselstvím. Dostalo se mu povzbuzení od jiných, kterým se dostalo svaté důvěry, od lidí, které Bůh používal jako věrné strážné, ovšem kteří byli této důvěře nevěrní. Odmítl veškerou přízeň, s kterou se Bůh snažil ho odvrátit od jeho zcestí. Projevy Božích darů ho činily ještě vzdorovitějším, dokud o něm nebylo do nebeských knih zapsáno: nevěrný správce hřiven a prostředků, nevěrný správce hřiven vlivu, nevěrný služebník vzhledem k tomu, že si v srdci říká: „Můj Pán nejde.“ 1888 1504 (1987)

3. Bůh touží po osobním společenství s každým

Bůh touží přebývat v nás

„Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.“ (1 K 3,16.17) Nikdo se nemůže sám zbavit zla, které se zmocnilo jeho srdce. Chrám duše dokáže očistit jen Kristus. Do srdce člověka však nevstupuje bez pozvání, jako tehdy vstoupil do jeruzalémského chrámu. Říká: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; **zaslechne-li kdo můj hlas** a otevře mi, vejdu k němu.“ (Zj 3,20) Nepřijde však jen na jeden den, neboť praví: „Budu přebývat a procházet se mezi nimi... a oni budou mým lidem.“ (2 K 6,16) „Rozšlape naše nepravosti. Do mořských hlubin vhodíš všechny jejich hříchy. (Mi 7,19) Jeho přítomnost očistí a posvěti duši, aby mohla být svatým chrámem Hospodina a „duchovním příbytkem Božím.“ (Ef 2,22) - DA 161 (1898)

Bůh chce, abychom zůstávali v něm

Chceme neustále opakovat požehnané pozvání „zůstaňte ve mě“, dokud se nesmazatelně nevtiskne do vašich srdcí. Čtete Slovo a rozjímejte nad ním ve světle slov „tak praví Pán“. Modlete se do té doby, dokud plně nepochopíte ponaučení a význam *zůstávání v něm* spolu s jeho požadavky i zaslíbeními. Kristův zástupce Duch svatý je nyní v našem světě, aby nám všechny věci připomínal, abychom jeho požadavky nezapomněli či neopomíjeli. Čtete Slovo s modlitbou. Rozjímejte nad Písmem, dokud nedojdete k pochopení, té bráně ke dveřím do srdce, Božích požadavků a naší závislosti na Bohu. Ti, kteří budou očekávat a naslouchat tomu, co jim Duch říká, nebudou naslouchat nadarmo. Upřete svůj zrak pouze na Krista, v tichosti ho očekávejte, abyste **zaslechli jeho hlas řkoucí: „Zůstaňte ve mně, a já ve vás.“** . . . - HP 277 (1967)

Ve všech, kteří jsou vyučováni Bohem, musí vyjít najevo způsob života, který neodpovídá zvykům a způsobům tohoto světa; každý z nás musí záskávat osobní zkušenosti s poznáváním vůle Boží. Každý musí osobně slyšet Boha promlouvajícího k srdci. Když zmlknou všechny ostatní hlasy a my v tom tichu před Pánem čekáme, pak nastalé **ticho umožní duši slyšet Boží hlas zřetelněji a jasněji**. Tento hlas nás utěšuje: „Upokojtež se a vězte, že já jsem Bůh.“ (Ž 46,10) Pouze tak lze najít skutečný pokoj a odpočinek. A toto je účinná příprava pro všechny, kteří pracují pro Pána. Uprostřed kvapného shonu a stresu v každodenním intenzivním životě bude takto osvěžená duše vyzařovat světlo a pokoj. Život bude prodchnutý vůní a zjevovat božskou moc, jež zasáhne lidská srdce. DA 363 (1898)

Večeřet s Ježíšem znamená mít hluboký pokoj

Ježíš je vždy připraven vnést svým slovem pokoj do duší zatížených pochybnostmi a strachem. Náš drahý Spasitel čeká, až mu otevřeme dveře do svého srdce a řekneme, aby v nás zůstal. Ježíš říká: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; **zaslechne-li kdo můj hlas** a otevře mi, vejdu k němu, budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3,20) Náš život je neustálý zápas; musíme bojovat proti mocnostem a silám, proti duchovnímu zlu a protivníkům, kteří nikdy nespí. Musíme odolávat pokušením a překonávat je tak, jako je překonal Kristus. Když do našich srdcí vstoupí Ježíšův pokoj, budeme klidní a trpěliví i v nejtěžších zkouškách. - SP3 219 (1878)

Lidé hledající společenství s Bohem jsou zváni k odpočinutí

Naděje existuje pro člověka hladovějícího a žíznícího po spravedlnosti, toužícího po čistotě srdce a společenství s Duchem svatým. Takový člověk se modlí a bdí na modlitbě. Hledá sílu udržet si srdce horlivé při vědomí, že odtud vycházejí veškeré problémy v životě. „Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.“ (Mt 5,6) Společenství s Bohem znamená mnoho a ti, kteří se tomuto společenství s Bohem těší, **slýší hlas pozvání: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem mírný a**

pokorný v srdci; a najdete odpočinek pro své duše. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno lehké.” (Mt 11,28-30 B21) Čím pokornější je duše ve svém vlastním sebehodnocení, tím zřetelněji a jasněji bude rozlišovat Boha. Ten, kdo pěstuje společenství s Bohem, rozpozná božskou dokonalost nebeských věcí a zareaguje na vybídnutí: “Učte se ode mne, neboť jsem mírný a pokorný v srdci.” Slovo Boží mocně vejde do duše a naplní mysl nesmírně úžasnými a cennými zaslíbeními. Ti, kteří se učí od Krista, na něj upřímně a toužebně hledí, aby mohli zachytit jeho Ducha a být ještě více posvěcováni v bázni Boží. Jejich city i slova budou čisté a jemné a předzvěst jejich dědictví je vede k tomu, aby chodili v lásce a přibližovali se Bohu a **naslouchali hlasu pravého Pastýře**. ST 3.10.1895

4. Bůh promlouvá různými způsoby

Tři způsoby zjevování Boží vůle

Existují tři způsoby, jimiž nám Pán zjevuje svou vůli, aby nás vedl a uzpůsobil vést také jiné. Jak můžeme rozeznat jeho hlas od hlasu cizího? Jak ho rozeznáme od hlasu falešného pastýře? **Bůh nám odhaluje svoji vůli ve svém Slově, Písmu svatém**. Jeho hlas je také zjeven v jeho prozřetelném díle; tento hlas rozpoznáme, neodvrátíme-li svou duši od něho tím, že půjdeme po vlastních cestách, budeme jednat podle své vlastní vůle a následovat našeptávání neposvěceného srdce, dokud naše smysly nebudou tak zmateny, že již nerozeznáme věčné zájmy a satanův hlas nebude tak zamaskován, že ho přijmememe za Boží hlas.

Další způsob, jak můžeme slyšet Boží hlas, je prostřednictvím svatého Ducha působícího vnuknutími na naše srdce, utvářejícího tak naši povahu. Jestliže máte jakoukoliv pochybnost v určité oblasti, je nutné se nejprve obrátit pro radu k Písmu. Jestliže jste opravdu začali žít životem víry a odevzdali jste se Pánu, abyste cele patřili jemu a on vás začal utvářet a formovat podle svého záměru, můžete se stát nádobou ke cti. Měli bychom mít opravdovou touhu být poddajnými v jeho rukou a jít, kamkoli nás povede. Tehdy mu důvěřujeme, pracujeme v souladu s jeho záměry a současně utvrzujeme své spasení s bázní a třesením. Můj bratře, ty se zde setkáš s těžkostmi, neboť ses nenaučil ze zkušenosti poznávat hlas dobrého Pastýře a z toho vznikají pochybnosti a nebezpečí. **Měl bys být schopen rozeznat jeho hlas**. 5T 512 (1882-1889)

Slyšení Božího hlasu slouží k hlubšímu poznání

Také my se máme seznamovat se Stvořitelem prostřednictvím stvoření. Kniha přírody je veliká učebnice. Máme ji používat spolu s Písmem, když vyprávíme jiným o Božím charakteru a přivádíme ztracené ovce zpět do jeho stáda. Když přemýšlíme o Božích činech, působí na naši mysl Duch svatý. Přesvědčení, ke kterému dojdeme, není pouze výsledkem logického uvažování. Člověk poznává hlubší smysl Písma a vznešené duchovní pravdy působí na jeho srdce, jestliže mysl není příliš zatemněna, aby mohla poznat Boha, oko příliš zakalené, aby mohlo vidět, a ucho příliš hluché, aby mohlo **zaslechnout Boží hlas**. - COL 24 (1900)

Písmo Svaté je hlas Boží

Lidé, jimž se dostalo přednosti slyšet pravdu a jimž Duch svatý vnuknul, aby přijali **svaté Písmo jako hlas Boží**, nemají žádnou výmluvu pro své zakrnění v duchovním životě. Uplatňováním schopnosti darované Bohem se mají denně učit a denně přijímat zbožnou horlivost a moc. . . .

Máme-li být rostoucími rostlinkami v Boží zahrádce, musíme mít neustálý přísun duchovní stravy a upřímnou touhu po ní. Růst pak lze spatřovat ve víře a znalosti našeho Pána Ježíše Krista. Neexistuje žádný dům na půli cesty, kde bychom mohli odhodit odpovědnost a cestou si odpočinout. Máme neustále postupovat směrem k nebesům a budovat si pevný zbožný charakter. Míra Ducha svatého, kterou obdržíme, bude úměrná míře naší touhy a víry, kterou v tomto směru vynaložíme. . . - HP 336 (1967)

O Utěšiteli je psáno: „Uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“ (J 16,13) Prostřednictvím Ducha svatého Kristus těm, kteří mu věří, zřetelněji osvětlí svědectví o pravdě, které pod jeho inspirací sepsali svatí muži. Když se náš Spasitel modlil: „Posvěť je pravdou,“ zároveň i dodal „tvoje slovo je pravda.“ (J 17,17) Učitelé pravdy musejí Slovo zkoumat s velkou pečlivostí. Jak Spasitel osvětluje v jednom podobenství, mají „kopat“ a hledat pravdu jako skrytý poklad, aby objevili cenné šperky a představili je ostatním. Ovšem perly pravdy obsažené v Písmu lze rozpoznat pouze očima víry. „**Lidé čistého srdce uží Boha.**“ (viz Mt 5,8) **Mohou slyšet jeho hlas a rozpoznávat jeho lásku.** RH 12.4.1892

Bůh promlouvá i hlasem povinnosti (svědomí)

Ti, kteří nemají živé spojení s Bohem, nedoceňují projevy Ducha svatého a nerozlišují mezi svatým a všedním. **Neposlouchají hlas Boží, protože stejně jako židovský národ neznají čas svého soudu. Žádnému muži, ženě či dítěti není pomoci, nechtějí-li slyšet a poslouchat hlas povinnosti (služby), neboť hlas povinnosti představuje hlas Boží.** Na oči, uši a srdce již nebude Duch moci svými vnuknutími působit, pokud se lidé odmítnou podříditi Božímu vedení a zvolí si cestu, která nejvíce vyhovuje jim samým. - TM 402 (1923)

Který hlas uznáte za Boží hlas? Jakou moc má Pán použít, aby odstranil vaše bludy a ukázal vám vaše skutečné jednání? Jakou mocí má působit v církvi? Jestliže odmítáte věřit, dokud nepomine každý stín nejistoty a každá možnost pochybnosti, pak nikdy nebudete věřit. Pochybnost, která si vyžaduje dokonalé poznání, nikdy nepovolí víře. Víra spočívá na zřejmosti, ne na průkaznosti. Pán od nás žádá poslechnout hlasy povinnosti, zatímco kolem mohou být hlasy svádějící nás k cestě zcela opačné. **Máme-li postřehnout Boží hlas, vyžaduje to vážnou pozornost. Musíme odolat vlastním sklonům a zvítězit nad nimi, uposlechnout hlas svědomí bez průtahů nebo omlouvání, aby jeho výzvy nepřestaly a nezmocnila se nás vlastní vůle a pudové jednání. Slovo Páně přichází k nám všem, kteří jsme neodporovali jeho Duchu tím, že bychom ho nechtěli slyšet a poslouchat. Tento hlas mluví ve varování, radách i pokárání.** Je to poselství Páně, světlo tomuto lidu. Čekáme-li na hlasitější výzvy nebo lepší příležitosti, světlo nám může být odňato a my ponecháni v temnotě.

Jediným zanedbáním výzvy Ducha Božího a jeho Slova, když poslušnost ukládá určitý kříž, mnozí zanedbali mnoho – jak mnoho, to se nikdy nedovědí, dokud v poslední den nebudou otevřeny knihy. Výzvy Ducha, zanedbané dnes kvůli vlastním zálibám či sklonům, vedou opačným směrem a zítra již nemusí mít sílu člověka přesvědčit, či dokonce nebude člověk jeho vnuknutí schopen ani vnímat. Jediný způsob růstu v milosti a poznání pravdy je využití přítomných příležitostí s pohotovým a ochotným srdcem. Vždy bychom si měli pěstovat vědomí, že před Hospodinem zástupů stojíme jako jednotlivci, a neměli bychom trpět žádné slovo, žádný čin ani myšlenku, které by urážely toho Věčného. Pak se nebudeme bát žádného člověka nebo pozemské moci, neboť Vládce, jehož říší je vesmír, má ve svých rukou náš osobní život, pokud jde o časnost i věčnost, a zná celé naše dílo. Kdybychom si uvědomovali, že na každém místě jsme služebníky Nejvyššího, byli bychom mnohem obezřetnější a celý náš život by měl pro nás takový význam a svatost, jakou pozemské pocty nemohou nikdy dát.

Myšlení srdce, slova rtů a každý skutek života přispějí k hodnotě našeho života, jestliže si stále uvědomujeme Boží přítomnost. Řečí srdce by mělo být: „Bůh je zde“. Pak život bude čistý, charakter neposkvrněný a duše ustavičně povznesena k Bohu. Takto jste si v Battle Creeku nepočínali. Bylo mi ukázáno, že vás stihla těžká a nakažlivá nemoc, která způsobí duchovní smrt, nebude-li zastavena.

Mnohé zahubí vlastní touha po snadném a veselém životě. Sebezapření je jim nepříjemné. Stále se snaží uniknout zkouškám, které nelze oddělit od cesty věrnosti Bohu. Svá srdce upínají k pozemskému blahobytnému životu. Jedná se ale o lidský úspěch; není však získán za cenu budoucích věčných zájmů? Největším zájmem života má být věrná sluba Bohu, milování spravedlnosti a nenávidění nepravosti. Vděčně bychom měli přijmout takovou míru současného štěstí a úspěchu, jakou nám přináší cesta povinnosti ve

službě. Naše největší síla se uplatní tehdy, když cítíme a uznáváme svoji slabost. Největší ztráta, která může kohokoli z vás v Battle Creeku potkat, je ztráta opravdovosti a vytrvalé horlivosti žít spravedlivě, ztráta síly odolávat pokušení, ztráta víry v zásady pravdy a povinnosti služby. 5T 68-70 (1882-1889)

Duch Boží promlouvá skrze svědomí

Ježíš říká: „Chod'te, dokud máte světlo, aby vás nezastihla tma.“ Zachyťte každý jeho paprsek, nenechte uniknout byť jen jediný. Chod'te ve světle. Uplatňujte ve svém životě každé poučení vám zjevované pravdy. Žijte podle každého slova, které vychází z úst Božích, pak budete následovat Ježíše, kamkoliv půjde. Když náš Pán předkládá důkaz za důkazem a přidává světlo ke světlu, proč lidé zapomínají chodit ve světle směrem k většímu světlu? Pán neodmítá dát svého Ducha svatého těm, kteří o něj prosí. **Když se ve svědomí uhostí výčitky, proč jim nenaslouchat a nedbat na hlas Ducha Božího?** Každým zaváháním a prodléváním se více a více dostáváme do stavu, kdy je pro nás stále těžší přijímat nebeské světlo, až se nakonec zdá být nemožné se nechat ovlivnit výtkami a varováními. Hříšníkovi se pak čím dále snadněji říká: „Jdi si pro tentokrát svou cestou, až se mi to bude více hodit, tak tě zavolám.“ RH 29.6.1897

Pán nám radí, abychom vešli do své komůrky a tam v tichosti zkoumali vlastní srdce, **naslouchali hlasu pravdy a svědomí**. Nic nedává tak jasné sebepoznání jako modlitba v ústraní. Ten, který zná tajemství a všechny věci, rozšíří naše poznání a odpoví na naše prosby. Před námi se zjeví jasné, jednoduché úkoly a povinnosti, které nesmíme odsunout stranou. 5T 163 (1882-1889)

Hlas Ducha může mít formu vnuknutí

Bůh mi dal ve svém díle jistou významnou zkušenost. Můžete být ujištěni, že dokud mne Bůh nechá žít, **nepřestanu pozvedat svůj hlas k varování, jak mi to Duch Boží vnuknul**, bez ohledu na to, jestli mne lidé chtějí poslouchat nebo ne. Já sama od sebe nemám žádnou zvláštní moudrost. Jsem pouze nástrojem v Božích rukou, abych konala dílo, které mi Bůh uložil. Poučení, jež jsem udílela slovem i písmem, jsou výrazem poznání, které mi Bůh dal. Snažila jsem se podat zásady, které **Duch Boží již po léta vnukává v mou mysl a zapisuje do mého srdce**. - 5T 691 (1882-1889)

Bůh promlouvá skrze lidské prostředníky

Jak to dopadlo se vzpurnými obyvateli předpotopního světa? Po odmítnutí poselství, které jim přinesl Noe, se oddali hříchu jako nikdy předtím a zdvojnásobili ohavnost svých zvrácených skutků. Soudy, které Bůh vynesl nad předpotopním světem, hovoří o jeho nevyhléditelnosti. Zničení Sodomy ukázalo, že obyvatelé nejkrásnějšího světa byli ve svém hříchu nenapravitelní. Ti, kteří se odmítají nechat změnit přijetím Krista, v hříchu nevidí nic, co by vyžadovalo nápravu. Jejich myšlení je nastaveno k realizaci účelu jejich vzpoury, přičemž k podvolení je nikdo nenutí a nikdy nutit nebude. Dnes existuje nebezpečí, že stejně jako kdysi bude Duch svatý odmítnutý, protože nepřichází v souladu s myšlením lidí. Avšak jelikož Duch nemá přijít proto, aby lidi chválil či stavěl na jejich mylných teoriích, nýbrž aby svět káral za jeho hříchy, samospravedlnost a vlastní soudy, mnozí se od něj odvracejí. Nejsou ochotni nechat ze sebe strhnout šat samospravedlnosti. Nejsou ochotni vyměnit svou vlastní spravedlnost, která je ve skutečnosti nespravedlností, za spravedlnost Kristovu, jež představuje čistou, nefalšovanou pravdu. Duch svatý nikomu nepochlebuje ani nepůsobí podle úradků žádného člověka. Má-li přijít jako osoba kárající, pak je úkolem každého člověka jeho hlas vyslechnout a poslechnout. ST 27.9.1899

Toto je nebezpečí, jemuž církve v dnešní době čelí – totiž že výmysly smrtelných lidí budou mít za účel přesně vymezit způsob, jakým má Duch svatý přijít. I když by si to samozřejmě nepřiznali, někteří se toho již dopustili. **Avšak jelikož Duch nemá přijít proto, aby lidi chválil či stavěl na jejich mylných teoriích, nýbrž aby svět káral za jeho hříchy, samospravedlnost a vlastní soudy, mnozí se od něj odvracejí**. Nejsou ochotni nechat ze sebe strhnout šat samospravedlnosti. Nejsou ochotni vyměnit svou vlastní

spravedlnost, která je ve skutečnosti nespravedlností, za spravedlnost Kristovu, jež představuje čistou, nefalšovanou pravdu. Duch svatý nikomu nepochlebuje ani nepůsobí podle úradků žádného člověka. Smrtní, hříšní lidé nemají za úkol Ducha svatého uzpůsobovat ke svým účelům. **Má-li přijít jako osoba kárající, ať již skrze kteréhokoli lidského prostředníka, jehož si Bůh zvolí, pak je úkolem každého člověka jeho hlas vyslechnout a poslechnout.** - TM 64 (1923)

Náš Vykupitel posílá své posly, aby donesli jeho lidu poselství. Pán praví: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; **zaslechne-li kdo můj hlas** a otevře mi, vejdu k němu, budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3,20) Ale mnozí se zdráhají jej přijmout. Duch svatý čeká, aby srdce krotil a obměkčil, ale ona nejsou ochotna otevřít dveře a vpustit Spasitele ze strachu, že by po nich mohl něco požadovat. A proto je Ježíš z Nazaretu míjí. On by chtěl propůjčit bohatá požehnání své milosti, ale ona se zdráhají je přijmout. Jak hrozné je vyloučit Krista z jeho vlastního chrámu! Jakou ztrátu to představuje pro církev! - 6T 262 (1901)

Prostřednictvím proroka Izaiáše Hospodin pravil: **“Naslouchejte a slyšte můj hlas, pozorně sledujte a slyšte mou řeč.”** (Iz 28,23) – CT 314 (1913)

EGW vnímala Boží hlas i ve viděních

Tak i mně dal Bůh v mnoha případech poznání zvláštních vad charakteru členů církve, jakož i nebezpečí, jež hrozí dílu i jednotlivcům, kdyby tyto chyby nebyly odstraněny. Bývají takové okolnosti, že mohou vzniknout a zakořenit nesprávné sklony a škodit Božímu dílu a zničit jednotlivé členy. Když hrozí Božímu dílu nebo jistým členům nějaké zvláštní nebezpečí, dostávám od Pána výstrahu ve snu anebo v nočním vidění a takové případy mám živě před očima. **Slyším hlas mluvící ke mně:** „Vstaň a piš, tyto duše jsou v nebezpečí.“ Uposlechnu rozkaz Ducha Božího a mé pero popisuje jejich pravé postavení. Když cestuji a na různých místech stojím před sbory, Duch Páně mi představuje dříve ukázané případy a oživuje události, jež mi byly dříve zjeveny. - 5T 685 (1882-1889)

Boží vůli pro sebe můžeme rozpoznat nasloucháním jeho hlasu

Pán má pro vás práci. **Budete-li naslouchat jeho hlasu, nezůstanete v temnotě. Spasitel říká: „Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou...“** (J 10,27) **„Za cizím však nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“** (J 10,5) Jsem přesvědčena, že Pán vám zjevuje dokonalost a plnost díla smíření, aby celé vaše srdce mohlo být naplněno láskou a vděčností a abyste ostatním mohli zjevovat to, co Pán zjevuje vám. Obraz Krista vyrytý do srdce se trvale odráží v povaze i praktickém všedním životě, protože představujeme osobního Spasitele. Duch svatý je zaslíben všem, kdo o něj prosí. Lt 6.2.1894

5. Předpoklady pro slyšení Božího hlasu

Vnímání Božího hlasu úzce souvisí s odevzdáním

„Hle, stojím přede dveřmi a tluču; **zaslechne-li kdo můj hlas** a otevře mi, vejdu k němu, budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3,20) Takto Spasitel světa ilustruje práci Ducha svatého v lidském srdci. Lidský prostředník se svou vlastní vírou odevzdává do rukou Pána, aby tento v něm mohl činit své dobré potěšení v době, kterou uzná za vhodnou. Dobrá tedy, máme-li být v Kristu, držet se jej a zůstat v něm vírou, musíme svou vírou neustále používat. Jde o průběžný trénink, neustálé kázně mysli i srdce, aby Kristus mohl uskutečňovat své velké dílo v lidských srdcích. Lidské já, ten starý přirozený člověk, umírá a vůle Kristova se stává vůlí naší, jeho cesta je již i naší cestou a ochotný člověk se stává srdcem, rozumem a duchem nástrojem v rukou Božích, který již nečiní zlo, nýbrž spravedlnost Kristovu.

Člověk pak jedná a spolupracuje s Bohem; s jeho souhlasem pak Boží milost neustále pracuje na přeměně lidského nitra v dokonalý kristovský charakter. Podle Božích zásad Pán nečiní nic bez spolupráce ze strany člověka. On ničí vůli neznásilňuje. Člověk musí nejprve svou vůli Bohu plně odevzdat, jinak Pán nemůže dokončit své Božské dílo, které by jinak skrze daného lidského prostředníka učinil. Ježíš řekl, že na určitém

místě nemohl učinit mezi lidmi mnoho mocných skutků kvůli jejich nevěře. Přímo v tom místě pro ty lidi chtěl učinit to, co již dlouho potřebovali, ale nemohl to učinit kvůli jejich nedůvěře, jež mu v tom bránila. Hrnčíř nemůže hníst hlínu a modelovat z ní ke cti nádobu, pokud mu ta hlína nikdy nebyla svěřena do rukou. Křesťanský život je životem každodenního odevzdávání, podřizování se a průběžného překonávání překážek vedoucím denně k novým a novým vítězstvím. Toto je skutečný růst v Kristu (*v podobu Krista*) a utváření života do jeho božské podoby. KH 55 (1964)

Zatímco vás Duch Boží přesvědčuje o pravdě, nezačínejte se v tom zbytečně rýpat, nýbrž mu věřte. Nehledejte chyby, nýbrž naslouchejte důkazům. Opusťte svou pýchu a buďte pokorní, nahraďte své předsudky otevřeností. Neříd'te se vlastním tělem, ale odevzdejte vše Bohu. Chopte se Bible jako svého průvodce a zcela vážně se dotazujte: „Pane, co chceš, abych činil?“ **Když už jednou opustíte svou přirozenou nezávislost a vlastní vůli a nahradíte je dětsky povolnou poslušností, budete-li ochotní se nechat vyučovat, zaslechnete hlas pravého Pastýře, jak praví: „To je ta cesta, jděte po ní.“** (*Iz 30,21*) Kristus nenabízí vyučování lidem ješitným, samolibým či tvrdohlavým. Pouze pokorným a poddajným zaslubuje vedení při rozhodování, pouze takové bude učit své cestě. RH 2.12.1875

Každý má příležitost slyšet hlas pravého Pastýře

Ježíš zná každého člověka tak dokonale, jako by zemřel jen a jen za něho. Těžkosti každého z nás se ho hluboce dotýkají. Slyší naše volání o pomoc. Přišel, aby nás všechny přivedl k sobě. Vyzývá nás: „Pojď za mnou!“ Jeho Duch působí na lidská srdce a přitahuje je k němu. Mnozí jej odmítají a Ježíš je zná. Ví také, kdo s radostí **naslouchá jeho volání** a je ochoten svěřit se do jeho pastýřské péče. Říká: „**Moje ovce slyší můj hlas**, já je znám, jdou za mnou.“ (*J 10,27*) Stará se o každého jednotlivce tak, jako by kromě něho už nikdo jiný na světě nebyl. - DA 480 (1898)

Bylo mi zjeveno, že se dopouštíme chyby, když ctíme lidské, pochlebujeme lidem, přijímáme jejich myšlenky a soudy jako hlas Boží a zasazujeme se o jejich věc. Mnozí natolik důvěřují těm, které si zvykli považovat za vůdce, že jsou snad již neschopní rozlišit, kdy se tyto osoby mýlí, a ochotně lpí a obhajují mylné názory jen proto, že tak činí ostatní. Takový duch Boha netěší a představuje nebezpečí pro všechny, kteří se mu oddávají. Neboť nechávají-li se lidé ve vedoucím postavení ovládat předsudky, špatnými domněnkami či závistí, pak svádějí ty, kteří si z nich berou příklad. Bratří, nespolehejte se na člověka, nýbrž hleďte na Boha, důvěřujte jeho neomylné moudrosti. Považujte za hřích a vyhýbejte se jednání, tak běžnému i mezi adventisty sedmého dne, ve formě papouškování po komkoli, ať již zastává jakoukoli pozici. **Naslouchejte hlasu pravého Pastýře a nebudete nikdy svedeni.** GW 390 (1892)

Uprostřed změti falešných učení bude Duch svatý průvodcem a štítem těm, kteří se nevzepřeli svědectví pravdy. Duch umlčuje každý hlas kromě toho, jenž přichází od Krista, který je pravdou a životem. **Bůh dává každému člověku příležitost slyšet hlas pravého Pastýře, přijmout poznání Boha a našeho Zachránce.** Když srdce přijme tuto pravdu jako drahocenný poklad, zformuje se v něm Kristus, naděje slávy, zatímco celý nebeský vesmír volá: „Amen, amen!“ Všichni zoufale potřebujeme obnovující moc Ducha svatého, nemáme čas se radit s vlastní tělesností a „moudrostí“. HM 1.11.1893

Bůh nás musí vést na každém kroku cesty. Každou hodinu musíme přijímat nové podněty jeho Ducha. Láska k Bohu by měla být hlavním zdrojem našeho konání. Každou hodinu je třeba plnit určité povinnosti, každá chvíle má své starosti. Nechť řídící síla shora ovládá naši chvatnou řeč. Nechť jsou naše srdce naplněna nejlaskavějším, nejněžnějším soucitem. Nikdy se nenechte ovládat vznětlivostí, nikdy neztrácejte trpělivost. Před námi se otevírají nové situace a **my musíme být schopni slyšet hlas z nebes, jenž nás povede vpravo či vlevo se slovy: „To je ta cesta, jděte po ní.“** (*Iz 30,21*) Musíme se řídit vůlí Boží, nikoliv vůlí svou. „Srdce člověka přemýšlí o cestě své [či vymýšlí cestu svou], ale Hospodin spravuje kroky jeho.“ (*Př 16,9 BKR*) Lt 16.11.1905

Bůh promlouvá k hledajícím a pokorným

Dnes se cítím slabá, ale i kdybych měla tolik síly, neměla bych moc vám zajistit dobré (*požehnané*) setkání. Jste-li ve svém nitru zbožně naladěni, vypínají-li se vaše srdce k Bohu v touze po jeho požehnání, **touží-li vaše duše vědět, jaká je pro vás vůle Boží, budete-li před ním svá srdce pokořovat, pak k vám Bůh dnes promluví. Kéž by každý z vás slyšel a rozuměl hlasu pravého Pastýře!** Kéž byste byli vnímaví na působení Ducha svatého! Nikdy v životě jsem neměla větší starost a touhu vědět, zda je to s mou duší dobré. Nikdy v životě jsem necítila větší důležitost spojenou s tím, co bych měla říci a činit, než při svém projevu dnes večer. ST 6.5.1889

Pozornost Eliáše upoutal Eliáš, syn Šafatův, který s ostatními služebníky oral pole dvanácti volskými spřeženími. Byl vychovatelem, představeným i dělníkem. Eliáš nežil v hustě osídlených městech. Jeho otec byl orač, zemědělec. Eliáš získal vzdělání daleko od města a míst kratochvíle. Byl vychováván k jednoduchému životu, poslušnosti vůči rodičům i Bohu. Proto byl s tichým a pokojným srdcem připraven vykonávat tu ponižující práci obdělávání půdy. I když byl pokorného a tichého ducha, neměl Eliáš proměnlivou povahu. Jeho povahu charakterizovala čestnost, poctivost, láska k Bohu i bázeň před ním. Měl povahové rysy vládce, ovšem všechny byly protkány pokorou člověka ochotného sloužit. **Jeho mysl se cvičila v malých věcech, ve věrnosti v čemkoliv, co dělal, a to vše proto, aby v případě povolání Bohem ke zřetelnější službě na Božím díle byl připraven slyšet jeho hlas.** YI 14.4.1898

Součástí skutečného pokání je naslouchání Božímu hlasu

Vztah ducha prorockého ke členství v církvi

Potřeba svědectví. Nepravé pokání ze špatného jednání je něčím, co podléhá nátlaku přesvědčování či strachu. Skutečné pokání před Bohem zjevuje pokornou mysl, jež je plná posvěcené směrlosti a odvahy zachovávat to správné. **Tito lidé budou naslouchat, aby zaslechli hlas Boží.** A budou poslouchat výzvy a varování, které obdrží. 5MR 350 (1990)

Bůh spolupracuje s těmi, kteří mu naslouchají

Bylo mi ukázáno, že evangelizační úsilí služebníka evangelia nemá řídit některý z jeho kolegů. Dělníci Boží by se měli dotazovat přímo svého Pána, zdroje moudrosti, jak mají ve své práci postupovat. Mají se řídit vedením Božího Ducha svatého. Bůh je schopen promlouvat do jejich myslí a vést je správnou cestou. „On pokorné vede cestou práva, on pokorné učí chodit po své cestě.“ (Ž 25,9) **Bůh bude pracovat s těmi, kteří budou naslouchat jeho hlasu.** LLM 256 (1981)

Bůh nás chce vyučovat – my musíme naslouchat

Chci vám říci, že si tak jako nikdy předtím ve svém životě uvědomuji potřebu a význam ducha prorockého pro církve. Současné působení satana je zajisté naplněno velkou mocí, znamením a lživými divy. A je natolik intenzivní a prohnané, že pouze Bůh se mu může úspěšně postavit. **My, kteří přijímáme velkou a svatou odpovědnost v rámci tohoto díla, musíme dovolit Bohu, aby nás vyučoval, a musíme naslouchat jeho hlasu.** 5EEY 276 (1981)

Modlitba jako skutečný rozhovor s Bohem

Budeme-li stále přemýšlet o svém Pánu, bude-li mu naše srdce projevovat vděčnost a chválu, bude náš náboženský život oplývat trvalou svěžestí. **Naše modlitby se stanou rozmluvami s Bohem, jako kdybychom mluvili s přítelem.** A Bůh nám bude osobně sdělovat svá tajemství. Často si pak s radostí uvědomíme přítomnost Pána Ježíše. Pak „zahoří“ i naše srdce, uvědomíme-li si, že Pán Ježíš se k nám přibližuje a jede životem s námi jako kdysi s Enochem. Pokud toto křesťan opravdu prožívá, projeví se v jeho životě prostota, pokora, mírnost a skromnost. Celé okolí pozná, že se stýká s Ježíšem Kristem a že se od něj učí. COL 129 (1900)

Naslouchání hlasu Pastýře musí být doprovázeno poslušností

Při každém setkání od konání Generální konference duše horlivě přijímaly drahocenné poselství o Kristově spravedlnosti. Děkujeme Bohu, že jsou lidé, kteří si uvědomují svou potřebu něčeho, čeho se jim nedostává – zlata víry a lásky, bílého šatu Kristovy spravedlnosti, oční masti duchovního rozlišování. Vlastníte-li tyto cenné dary, nebude lidská duše jako znesvěcená svatyně. Bratři a sestry, vyzývám vás ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, abyste pracovali na díle Božím. Právě dnes k tomu máte drahocennou příležitost a přednost. Nedovolme člověku, aby zradil svaté, posvěcené pravdy, jako se to stalo Židům. Neodporujte milosti, nezneužívejte výsad, neduste lidskou pýchou přesvědčování Ducha Božího. Nepohrdejte varováními, nespokojte se s tvrdým srdcem, nebuďte zatvrzelí jako faraón, ten vzdorovitý král Egypta. **Nechť každý naslouchá hlasu pravého Pastýře. Musíte nejen slyšet, ale též poslouchat, pak bude vaše duše v pokoji.** RH 23.7.1889

Dar slyšení hlasu Ducha zavazuje k odpovědnosti

Vše začíná v srdci

Každému člověku je přidělen úkol. Jeden člověk nemusí být schopen zvládnout úkol, pro který byl vychován a vzdělán člověk druhý. Ovšem úkol každého z nás začíná v srdci, nespočívá totiž v teorii pravdy. Dílo každého, kdo odevzdá svou duši Bohu a spolupracuje s nebeskou mocí, zjeví schopného, moudrého pracovníka, který rozpozná, jak se přizpůsobit dané situaci. Kořen musí být svatý, jinak se neurodí svaté ovoce. Všichni máme být spolupracovníky na díle Božím. Naše já se nesmí dostávat do popředí. Pán nadělil hřivny a schopnosti každému člověku a **ti, kterým byly dána příležitost a výsada slyšet hlas Ducha, mají před Bohem největší tíhu odpovědnosti.** 1NL 129 (1945)

Neustálé společenství s Bohem nás bude uschopňovat ke službě

Je potřeba neustále pěstovat společenství s Bohem. Máme-li se dělit o ducha Kristova s ostatními, musíme ho nejprve přijímat. Nemůžeme se postavit spojeným silám satana a lidské moudrosti, nebudeme-li trávit dostatek času ve spojení se Zdrojem veškeré síly. **Jsou chvíle, kdy bychom se měli vzdálit od hluku pozemské lopoty a lidských hlasů a v ústraní naslouchat hlasu Ježíše.** Jen tak můžeme okusit jeho lásku a nasávat jeho ducha. Tímto způsobem se naučíme křížovat vlastní já. Z lidského pohledu se takové jednání může zdát nemožné. Možná si řeknete, že na to nemáte čas. Ovšem podíváte-li se na tuto záležitost správně, uvědomíte si, že o žádný čas nepřicházíte, neboť když si zajistíte moc a milost přicházející pouze od Boha, pak to nejste vy, kdo koná všechnu tu práci. Skutečným dělníkem je totiž Ježíš. Kristus říká: „Beze mne nemůžete činit nic.“ (J 15,5b) ... Rozjímání a upřímná modlitba vás povedou ke svatému úsilí. OHC 116 (1961)

Bůh působí skrze poslušné bez ohledu na úroveň jejich vzdělání

Když se na základě výzvy pozornost lidí upřela na oblast sobotní reformy, překroutili někteří oblíbení kazatelé slovo Boží a šířili takové výklady Písma, které měly co nejvíce upokojit zvědavé hlavy. Ti, kteří sami nezkoumali Písma, pak klidně vzali závěry takových kazatelů za své. Pomocí argumentů, lidské moudrosti, tradic Otců a autority církve se protivníci snažili zavrhnout pravdu. Obhájci pravdy byli nuceni pomocí Bible obhajovat čtvrté přikázání. Pokorní lidé, vyzbrojeni pouze slovem pravdy, čelili a odvrátili útoky učených. Ke svému překvapení a zlosti oni lidoví kazatelé zjistili, že jejich výmluvnost a lidská moudrost jsou bezmocné proti jednoduchému, logickému uvažování lidí, kteří měli jen to nejzákladnější vzdělání.

Jelikož Písmo jejich učení nijak nedokládalo, dotazovali se mnozí z nich s neúnavnou vytrvalostí: „Proč otázce soboty nerozumějí i naši představení či myslitelé? Tak jako vy věří jen málokterí, a i ti jsou nevzdělení. Nemůže to přeci být tak, že vy máte pravdu a všichni učenci světa se mýlí.“

K vyvrácení takových argumentů stačilo pouze citovat učení Písma a připomenout, jak Hospodin jednal se

svým lidem v průběhu historie. **Bůh působí skrze ty, kteří slyší a poslouchají jeho hlas, ty, kteří v případě nutnosti sdělují hořkou pravdu, ty, kteří se nebojí kárat oblíbené hříchy. Důvod, proč si mnohdy nevyvolí učence či lidi ve vysokých pozicích, je ten, že oni důvěřují vlastnímu vyznání, vlastním teoriím a teologickému učení a nepocítují potřebu se učit od Boha.** Pouze ti, kteří mají osobní spojení se Zdrojem moudrosti, mohou pochopit či vysvětlit Písmo. Lidé, kteří mají pouze omezené formální vzdělání, jsou často povoláváni ke hlásání pravdy nikoliv proto, že jsou nevzdělání, nýbrž protože nejsou příliš samolibí na to, aby se nechali učit od Boha. Učí se ve škole Kristově a jejich pokora a poslušnost je činí velikými. Tím, že jim Bůh daroval poznání své pravdy, jim prokázal čest, ve srovnání s níž jsou lidská čest a velikost v lidských očích zcela nevýznamné. - SP4 289 (1884)

6. K čemu slouží slyšení Božího hlasu?

Svou proměnu k Božímu obrazu umožníme jen svým celým odevzdáním

Celá nebesa hledí se zájem a ochotou učinit cokoli, co Bůh určí, aby padlí lidé mohli naplnit účel, který pro ně Bůh zamýšlí. Bůh bude jednat ve prospěch svých dětí, ovšem nikoliv bez jejich spolupráce. Musejí mít nezdolnou energii a neúnavnou touhu stát se v maximální míře těmi, jakými je chce Bůh mít. Měli by usilovat o zušlechtnění svých schopností a rozvinutí svých povah do podoby vhodné pro nebeské království. Teprve pak se služebníci Boží stanou jasně zařivými světly v tomto světě. Teprve poté se jejich křesťanský život naplní energií, když zapojí veškeré své schopnosti a sílu do díla a vydají plody úsilí, které bylo vynaloženo na jejich povznesení, protřibení a očistění tak, aby mohli zářit v nebeských nádvořích. Podřídí veškeré své schopnosti a sílu Duchu Božímu, budou studovat Písmo a **naslouchat jeho hlasu**, který je povede, bude povzbuzovat, posilovat a rozvíjet v jejich náboženském prožívání. Již nebudou jednat dětinsky a nenechají se svádět satanovými pokušeními. Zapřou sami sebe, nevyhoví svým vlastním žádostem, protože budou hrdinského ducha. Nashromáždí ve své mysli úžasné a cenné pravdy z Božího Slova, budou se jimi sytit a vyrostou z nich silní, pěkně vyvinutí lidé v Kristu, synové a dcery Boží. Rozměř pravdy, o které budou rozjímat, rozšíří jejich mysl a povznese jejich povahu. Nebudou již nováčky v chápání Božího Slova, jejich duchovní prožívání nebude nicotné. Konflikty s nepřáteli pravdy je nezničí ani neoslabí jejich úsilí, pouze je přiblíží ještě blíže k Bohu, jenž jediný má moc je zachránit. Obdrží kázeň, která jim umožní efektivně využívat jejich obdarování a schopností. Nebesa se jim přiblíží s porozuměním a v součinnosti a oni se stanou skutečnou podívanou pro svět, anděly i lidi, jelikož jejich povahy budou význačné vzhledem k jejich čistotě, cílevědomému jednání, pevnosti a prospěšnosti světu. RH 8.4.1890

Příprava na Kristův příchod probíhá, je třeba naslouchat hlasu Ducha

A vy, kteří jste neposvětili své duše poslušností pravdě, skutečně očekáváte, že Kristus při svém příchodu vás připraví? Pak již nebude k dispozici žádná krev smíření, která by smyla skvrny hříchu. Jde o to, že již **dnes probíhá volání, abyste, pokud ovšem chcete, zaslechli jeho hlas a nezatvrzovali svá srdce jako v den pokušení.** Již dnes vás Duch Boží vyzývá. Již dnes doléhá k vašim uším sladký hlas milosti. Již dnes k vám přichází ono nebeské pozvání. Již dnes všechny bytosti v nebesích provolávají: „Přijď!“ A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ Ať tedy ten, kdo touží, přijde a pije zadarmo vodu živou. (viz Zj 22,17) RH 17.8.1869

Kristovým věrným následovníkům nic nehrozí navzdory nebezpečí

Nemusí vás překvapovat, že na cestě do nebe není vše příjemné. Je zbytečné se zaobírat našimi vlastními chybami. Budeme-li hledět na Ježíše, temnota ustoupí a zazáří pravé světlo. Každý den vycházejte s Davidovou modlitbou na rtech: „Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly.“ (Ž 17,5) Všechny cesty života jsou nebezpečné, avšak **nám nic nehrozí, budeme-li svého Mistra následovat tam, kam nás povede, a důvěřovat tomu, jehož hlas nám říká: „Následuj mě.“** „...kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“ (J 8,12) Nechť vaše srdce odpočine v Ježíšově lásce.

Potřebujeme posvěcení pro duši, tělo i ducha. A o to musíme usilovat. 1NL 32 (1945)

Kristův hlas ukáže naslouchajícím správnou cestu

Mladí muži i ženy se často dostanou do situací, kdy si nebudou jistí jak dál. Jejich sklony je povedou jedním směrem, ovšem Duch svatý směrem opačným. Satan na ně bude dorážet svými pokušeními a vybízet je k následování sklonů jejich srdcí. Ovšem ti, kteří budou toužit být věrní Kristu, **budou naslouchat jeho hlasu: „To je ta cesta, jděte po ní.“** (*Iz 30,21*) Oni se rozhodnou jít cestou spravedlivých, i když je to cesta náročnější, bolestnější než cesta jejich vlastního srdce. Nicméně si zároveň budou uvědomovat naplnění tohoto zaslíbení: „Blaze muži, který snáší zkoušku, neboť až bude vyzkoušen, dostane korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.“ (*Jk 1,12*) Potřebujeme obdržet božskou moudrost i ve všedních životních starostech, abychom mohli zdravě usuzovat a volit bezpečnou cestu proto, že je správná. Ten, kdo jedná na základě vlastního úsudku, bude následovat sklony svého přirozeného srdce, ovšem lidé s myslí otevřenou slovu Božím budou na modlitbě zvažovat každý svůj krok, aby byl oslavou Boha, a následovat cesty Páně. Bude si vědom toho, že “ani Kristus neměl zalíbení sám v sobě” (*Ř 15,3*), a bude považovat za velkou čest následovat v jeho šlépějích. Své pochyby a nejasnosti přednese Bohu na modlitbě a požádá o vedení tím, komu patří. Bude si vědom toho, že náleží Bohu celý, včetně své duše, těla, mysli a schopností. Apoštol Pavel říká: “Anebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého ve vás, kterého máte od Boha, a nejste sami svoji? Byli jste přece koupeni za cenu. Oslavujte tedy Boha svým tělem i svým duchem, což obojí je Boží.“ (*1 K 6,19-20 B21*) YI 19.9.1895

Zkratky citovaných knih E. G. Whiteové

1888	The EGW 1888 Materials	Materiály EGW k roku 1888
AA	The Acts of the Apostles	Skutky apoštolů
AH	The Adventist Home	Adventní domov
COL	Christ's Object Lessons	Kristova podobenství
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students	Rady rodičům, učitelům a žákům
DA	Desire of Ages	Touha věků
5EEY	The Early Elmshaven Years 1900-1905	Rané roky v Elmshaven 1900-1905 sv. 5
Ev	Evangelism	Evangelizace
GW	Gospel Workers	Služebníci evangelia
HM	The Home Missionary	Domácí misionář (<i>časopis</i>)
HP	In Heavenly Places	Na nebeských místech
KH	That I May Know Him	Kdybych ho tak mohl poznat
Lt	Letter	Dopis Ellen G. Whiteové (datum)
LLM	Loma Linda Messages	Poselství z Loma Lindy
MH	The Ministry of Healing harmonii)	Služba uzdravování (Cesta k uzdravení a životní
xMR	Manuscript Releases	Sebrané rukopisy sv. x
1NL	Notebook Leaflets vol. 1	Poznámkové listy sv. 1
SP	Spirit of Prophecy	Duch prorocký
xT	Testimonies to the Church	Svědectví církvi, sv. x
TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers	Svědectví kazatelům a dělníkům evangelia
ST	The Signs of Times	Znamení doby (<i>časopis</i>)
YI	The Youth Instructor	Učitel mládeže (<i>časopis</i>)

Redakční poznámka:

Pro snazší orientaci byly za citované biblické verše vloženy příslušné odkazy v závorkách psaných kurzívou. Překlady veršů jsou převzaty z Českého ekumenického překladu, není-li uvedeno jinak.